

Sprookje 1

Er was eens een jongen
in een land hier ver vandaan,
waar wonderen nog gebeuren
en sprookjes echt bestaan

De jongen had een opa,
de man was oud en wijs
Hij stond alom bekend
om het maken van een reis

En toen de jongen veertien werd
zei hij in een waan
dat hij net als opa
op reis zou willen gaan

Hij ging toen naar een haven,
waarvan hij had gehoord
en klom bij het eerste
en grootste schip aan boord.

Hij klom daar een kajuit in
daar waar hij uren sliep
totdat hij gewekt werd,
door een muizelig gepiep

De muizen maakten ruzie
om een stukje brood
De ruzie was te horen,
voor ieder op de boot

De jongen vroeg de muizen:
"Waarom tot zo'n kabaal?"
"Het stukje is genoeg
voor jullie allemaal."

De jongen brak het broodje
en schrapte ook zijn keel.
Hij brak en bad en deelde
en er was zelfs teveel

De jongen had geslapen
en na een lange strek
besloot hij maar te kijken
wie er boven was op't dek.

Als eerste zag hij daar
een echte zeematroos.
Hij vloekte binnensmonds
en keek ontzettend boos

Hij was het dek aan't schrobben
helemaal alleen
hij vloekte en hij tierde
en vond het maar gemeen

De jongen zelf die vroeg hem:
"Waarom ben je zo sip?"
"Je hebt toch zelf gekozen
voor het leven op een schip."

De matroos gaf hem gelijk
maar eerlijk was het niet
"Ik werk me uit de naad
en niemand die het ziet."

- "Als jij de kapitein
nou geeft wat hij verlangt,
dan zal hij alles zien."
"Hij geeft en jij ontvangt."

De jongen liep toen verder,
en vond de kapitein.
Die vroeg zich meteen af
wie dit nou weer kon zijn

De jongen zei zijn naam
en tot hen beide schrik
zei de kapitein:
"Jouw opa kende ik."

De avond viel al snel
en het had zo moeten zijn
water was er zat,
maar veel te weinig wijn.

De jongen liep naar de keuken
en was daar best wel vlug
hij raakte het water aan
en zei: "Ik ga weer terug."

"Waar wilde je naar toe gaan."
zei de kapitein vol rust.
"We zitten op het water."
"Veel mijlen van de kust."

De jongen wist het zeker
en dacht: Dat komt wel goed.
ik klim zo straks van boord af
en vertrek gewoon te voet

Waarop hij de mannen groette,
de matroos en ook een muis.
Hij klom van stuurboordzijde
en liep gewoon naar huis

De kapitein, die schrok
niet wetend wat dit was
de jongen liep over water,
er zat wijn in't waterglas.

Anno 14 na Christus.